

[Økonomi- og budgetministeren.]
om at inddrage de områder, som det senere viste sig vi ikke kunne samle den fornødne tilslutning til.

Så meget vil jeg gerne sige om det. Jeg synes det kan være interessant for en vurdering af, hvordan arbejdsmulighederne er i folketinget. Men jeg tror ikke, det er noget, der kan interessere den danske offentlighed i al almindelighed, og jeg er enig med hr. Lysholt Hansen i, at en sådan større storvask eller noget i den retning ikke kan være til nytte for andet end vor egen indre arbejdsform i folketinget. Dertil har det også, mener jeg, været nyttigt.

Så vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger i øvrigt til ordførernes indlæg.

Jeg vil først sige om spørgsmålet ESRO, at det har vi drøftet i regeringen, og jeg havde lejlighed til at drøfte det med finansudvalget i et samråd. Vi var oprindeligt indstillet på at fastholde vor udmeldelse af ESRO, men der er i løbet af de seneste måneder fremkommet sådanne oplysninger og vist sig en sådan interesse hos dele af industrien og hos Industrirådet for, at vi skulle opretholde vort medlemskab, at vi i regeringen nåede frem til at sige, at vi syntes, det var rigtigt at opretholde dette medlemskab, men under den forudsætning, at de beløb, som medlemsbidraget udgør, de 12 mill. kr., afholdes mod kompenserende besparelse på en række ministeriers områder. Der vil snart blive fremsendt et aktstykke til finansudvalget om den fornødne bevilling i 1972-73 til dette medlemskab, og i dette aktstykke vil der blive gjort rede for, hvilke beløb der vil blive stillet til rådighed fra andre ministerier.

Jeg kan derfor tilslutte mig hr. Lysholt Hansens henstilling til SF om at trække ændringsforslaget tilbage, således at sagen kan behandles i finansudvalget på normal maner.

Jeg vil dernæst erklære mig enig med hr. Lysholt Hansen i, at informationerne om statens regnskab lader en del tilbage at ønske. Dette er ikke nogen ny erkendelse hverken hos den nuværende eller den foregående regering. Der blev da også for 2 år siden med finansudvalgets tilslutning igangsat et arbejde med en omfattende reform af det statslige regnskabsvæsen. Der vil inden sommeren foreligge et samlet forslag til en

fuldstændig reorganisering af det nuværende meget decentraliserede og højest uensartede bogholderi- og regnskabsystem. Det forudsættes, at der samtidig sker overgang til edb. Iværksættelsen af en så gennemgribende teknisk og organisatorisk reform vil imidlertid strække sig over yderligere en årrække. Tidligere erfaringer ved overgang til edb-systemer må tilsige, at det nye system gennemprøves nøje, før det endeligt bliver taget i brug.

Under disse vilkår er det klart nødvendigt — her er jeg enig med hr. Lysholt Hansen — at vi uden at afvente denne store reform sætter ind på at få mest muligt ud af de informationer, som det nuværende regnskabsystem rummer. Det er jeg ganske indstillet på, men jeg må beklægeligvis konstatere, at på to områder, hvor vi i dag står over for de største afvigelser mellem skøn og forventning, nemlig provenuet af kildeskatten og refusionerne af de lovbundne udgifter, er der tale om vanskeligheder, som det er svært at råde bød på uden dyberegående reformer. For kildeskattens vedkommende har provenuskønnene endnu i 1971-72 været stærkt præget af overgangsproblemer, og samtidig har dette skattesystem endnu været så nyt, at man på en række punkter har måttet basere skønnene på ret grove antagelser i stedet for på et erfaringsmateriale.

For refusionerne ligger det i selve disse ordningers natur, at der ikke er nogen styringsmulighed for staten, og at vi først efterfølgende kan registrere, at de begivenheder, der udløser statsrefusionerne, har udviklet sig anderledes end forudsat. På nogle områder ville vi formentlig være i stand til at forbedre skønnene, hvis der fremkom mere udførlige og hurtigere indberetninger fra kommunerne, men de afgørende fejlskøn ville man ikke kunne komme til livs. Refusionsordningerne er et eksempel på, at man ikke kan sammenligne statens budget og et regnskab med en privat virksomheds. På forskellige udgiftsområder har man fastlagt den offentlige udgiftsaktivitet primært ved at fastslå, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at man kan opnå offentlig støtte; og hvor mange tilfælde der så bliver aktuelle; kan man kun skønne over.

Jeg finder det rimeligt at påpege disse vanskeligheder, som vi også kan risikere at møde i det kommende år. Men vi vil som